

fort, og jeg skal derfor slutte med den Bemærkning, at, naar Forslaget kommer frem i en anden Skikkelse, naar vi have seet, hvorledes de Lønningslove, som nu ere til Behandling i Udvalget, blive vedtagne, og naar vi — det er min Hovedpost — blive enige om, at vor Pensionslov trænger til en radical Forandring, skal jeg gjerne være med til at gjøre det Forsøg, som jeg forresten troer efter sin Natur er rigtigt.

H. C. Hansen: Man kan just ikke sige, at det Forslag, der er stillet af Udvalgets Fleertal, har fundet nogen sær gunstig Modtagelse, men jeg vil troste mig med en Ytring, som ved en tidligere Leilighed er bleven brugt af det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville), nemlig, at man ikke af de Udtalelser, der fremkomme her i Salen, kan dømme om den Sympathi, der er for eller imod et Forslag, da det tidt ved Afstemningen kan vise sig, at der er større Sympathi for et Forslag, end man skulde troe efter de Udtalelser, der have fundet Sted. Derfor det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds havde Ret, naar han i Mødet iforgaars henregnede sig selv til det yderste Høire, medens han paa samme Tid henregnede det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds (Rosenkrantz) til yderste Venstre — en Paastand, som jeg, vel at mærke, hverken vil godkjende eller modsigge — have vi her atter et Exempel paa, at Extremerne berøre hinanden, idet disse to Herrer jo ikke alene vare enige i at være imod Fleertallets Forslag under Nr. 18, men tillige vare enige i Betragtningen af den Maade, hvorpaa vor Embedsstand nu er aflagt. Det ærede Medlem for Skanderborg Amts 2den Valgfreds udtalte saaledes, at Embedsmændenes Stilling, som den foresloges at skulle blive, vilde være Slid og Slæb for det daglige Brød, og det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds var nærved at sige, at, naar vi vilde paalægge Embedsmændene — det vil sige de Embedsmænd, som fremtidig ansættes — den Afgift til deres Selvpensionering, der tilsigtes ved

det foreliggende Vædringsforslag, vilde vi gjøre Embedsstanden en blodig Uret. I det Hele taget skildrede de to ærede Medlemmer den oeconomicke Stilling, hvorunder Embedsstanden vilde komme til at leve, med meget mørke Farver, men jeg troer ikke, Skildringen var rigtig. Det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds henlede Døpmærksomheden paa, hvorledes en Kjøbmand eller en Mand af Haandværksstanden, en Mand af Borgerklassen var stillet, men han blev i Gaarsmødet saa grundig gjendreven af den ærede Ordfører, at jeg ikke skal føle et Ord til i saa Henseende. Naar det samme ærede Medlem yttrede, at Landbostanden ogsaa var anderledes heldig stillet, at dens store Fleertal havde en Indtægt af 1,200 Rd. eller idetmindste en større Indtægt, end Embedsmændene under de almindelige Lønningsvilkkaar vilde have, troer jeg, at han tager fuldstændig fejl. Jeg behøver kun at henlede Døpmærksomheden paa den foreløbige Dørsigt over Fordeelingen af de Skattepligtige i de forskjellige Amter, som er omdeelt paa vore Pladser, for tydelig at vise, at dette ingenlunde forholder sig saa; thi denne Dørsigt viser, at uhyre Mange paa Landet ere ansatte til en Skatteindtægt fra 2—300 Rd. og fra 3—400 Rd. eller lidt derover, ikke at tale om den store Mængde, der dog maa søge et selvstændigt Erhverv, men som ikke engang har kunnet naae til en Skatteindtægt af 200 Rd. og altsaa ikke er opført paa denne Fortegnelse. Jeg vil derhos gjøre opmærksom paa, at der til at komme til en sliq Indtægt paa Landet i Reglen fra Begyndelsen af udfordres en Grundcapital, og dersom en Mand med et Par tomme Hænder vil skaffe sig en selvstændig Stilling paa Landet, naaer han sandelig ikke let en Indtægt af 1200 Rd. eller derover. Det ærede Medlem gjorde opmærksom paa, at Foll paa Landet saavel som Haandværkere i en Kjøbstad altid i de trange Aar havde en Kasse at tye til, og jeg vil sige, at hvis de i de gode Aaringer have holdt godt Huus med, hvad de erhverve, hvis de have været fornuftige nok til at lægge en Nødsstilling tilside, er det rig-